

نمایش هوایی این جنگنده در نمایشگاه‌های دستاوردهای نظامی سالانه روسیه همواره جزو جذاب‌ترین و پرمخاطب‌ترین برنامه‌ها بوده و علاقه‌مندان زیادی دارد. سوخو ۳۵ طولی معادل ۲۱،۹ متر، ارتفاع ۵،۹ متر و ۱۵،۳ متر عرض بال دارد. بیشینه وزن به هنگام Take_off با حداکثر ظرفیت بارگذاری حدود ۳۴/۵ تن است. این جنگنده به رادار پیشرفته آرایه فازی N-۳۵ مجهز است و امکان کشف ۳۰ هدف و درگیری با ۸ هدف را به صورت همزمان داراست و بُرد رادار آن ۳۵۰ تا ۴۰۰ کیلومتر اعلام شده است

آیا اصلاً عدم ورود و بکارگیری آنها خللی در مأموریت‌های نیروی هوایی ایجاد می‌کند؟

به نظر نگارنده شکی در ضرورت و لزوم به خدمت گرفتن هواپیماها و جنگنده‌های جدید در ناوگان هوایی ارتش نیست و قطعاً می‌تواند خون تازه‌ای در رگ‌های یگان هوایی ارتش جاری کند اما نمی‌توان این حقیقت را هم نادیده گرفت که طی سال‌های اخیر شاهد بودیم متخصصان و کارشناسان خبره صنعت و نیروی هوایی کشور توانسته‌اند با تلاش خود پرنده‌های موجود در کشور از تامکت و فانتوم گرفته تا F-۵ و سوخو-۲۴ و میگ-۲۹ را سرپا نگه داشته و با بومی‌سازی بخش زیادی از سامانه‌ها و تسلیحات اجازه ندهند موتور جنگنده‌های نیروهای مسلح خاموش بماند.

این موضوع را در شرایطی در نظر بگیرید که جمهوری اسلامی ایران و نیروی هوایی ارتش آن ۸ سال درگیر جنگی بودند که نیروی هوایی ارتش طرف مقابل طی این جنگ ضمن حمایت همه‌جانبه از انواع و اقسام پرنده‌های شرقی و غربی بهره می‌برده و علاوه بر آن در طول جنگ تحمیلی به اذعان خودشان ۳ بار بازسازی شد، این رژیم در روزهای آغاز جنگ حدود ۳۵۰ فروند جنگنده داشت، اما در پایان جنگ تحمیلی و با وجود ساقط شدن بیش از ۶۰۰ فروند از هواپیماهایش، تعداد ۹۰۰ فروند از انواع جنگنده‌ها و هواپیماها را در اختیار داشت.

به شرایط پرنده‌های ایران پس از جنگ طولانی مدت، تحریم همه‌جانبه نیروهای مسلح کشورمان را هم بیفزایید. اما باز هم متخصصان حوزه هوایی کشورمان تلاش‌شان فقط معطوف به تعمیر و اورهال جنگنده‌های موجود نشد و از همان ابتدا ساخت جنگنده ایرانی در دستور کار بود و ثمره آن شد صاعقه و کوثر و یاسین.

لذا بار دیگر بر اهمیت و ضرورت به خدمت گرفتن هواپیماهای جدید و نو تأکید می‌شود و قطعاً این نوسازی ناوگان هوایی در کنار به کارگیری دیگر جنگنده‌های نیروی هوایی ارتش ضمن تکمیل کردن پازل سربازان هوایی کشور، می‌تواند دست بلند ایران را در دفاع از آسمان کشور و برخورد با متجاوزان به امنیت ایران مستحکم‌تر کند.

علاوه بر همه این موضوعات و اهمیت پرنده‌ها باید به نقش بسزا و تأثیرگذار نیروی انسانی و آموزش خلبانان هم اشاره کرد، بی‌شک تربیت و آموزش خلبانان همواره در دستور کار نیروهای مسلح کشور باشد تا بتوانند با هدایت جنگنده و صحنه نبرد همانگونه که در دفاع مقدس نقش آفرینی کردند در آینده نیز اجازه ورود هیچ پرنده متجاوزی را به آسمان کشورمان ندهند. در پایان با توجه به سابقه نیروی هوایی ارتش در کشورمان باید تأکید کرد که چه سوخو بیاید و چه باز در پیچ و خم موضوعات و داستان‌های مختلف گیر کند که امیدواریم این اتفاق نیفتد و پرچم ۳ رنگ جمهوری اسلامی ایران بر پرنده سوخو-۳۵ نقش ببندد، باید بدانیم و مطمئن باشیم که خلبانان و پرسنل هوایی کشور در دفاع تمام‌قد از آسمان و منافع جمهوری اسلامی ایران ذره‌ای کوتاه نخواهند آمد و همچنان آسمانی امن بر کشورمان حکمفرما خواهد بود.

سازنده آموزش ببینیم و بعد استاد خلبان‌ها، نسل‌های بعدی را آموزش می‌دهند.

با گذشت زمان مطرح شده در اظهار نظرهای غیررسمی و شایعات، همانطور که وزیر دفاع و فرمانده نیروی هوایی گفتند نکات مطروحه در حد همان گمانه‌زنی بوده و هرچند که برخی ورود یک‌ها را پیش‌زمینه ورود سوخوها می‌دانند اما تاکنون خبری از ورود این جنگنده روسی نیست.

برای آشنایی با این پرنده باید بدانید بی‌شک سوخو ۳۵ از قدرتمندترین جنگنده‌های نسل ۴++ حال حاضر دنیا است که توسط کشور روسیه طراحی و تولید شده است.

نمایش هوایی این جنگنده در نمایشگاه‌های دستاوردهای نظامی سالانه روسیه همواره جزو جذاب‌ترین و پرمخاطب‌ترین برنامه‌ها بوده و علاقه‌مندان زیادی دارد.

سوخو ۳۵ طولی معادل ۲۱،۹ متر، ارتفاع ۵،۹ متر و ۱۵،۳ متر عرض بال دارد. بیشینه وزن به هنگام Take_off با حداکثر ظرفیت بارگذاری حدود ۳۴/۵ تن است.

این جنگنده به رادار پیشرفته آرایه فازی N-۳۵ مجهز است و امکان کشف ۳۰ هدف و درگیری با ۸ هدف را به صورت همزمان داراست و بُرد رادار آن ۳۵۰ تا ۴۰۰ کیلومتر اعلام شده است. بیشترین وزن تسلیحات قابل حمل این جنگنده ۸ تن بوده و به صورت همزمان به انواع موشک‌های هوا به هوا و هوا به زمین و ضدکشتی و ضدرادار نیز مسلح می‌شود، علاوه بر آن توانایی پرتاب و شلیک انواع موشک‌های لیزری و ماهواره‌ای و راداری را نیز در خود دارد.

حد اکثر سرعت این جنگنده در ارتفاع پست ۱۵۰۰ کیلومتر و در ارتفاع بالا ۲۵۰۰ کیلومتر بر ساعت است و عمر عملیاتی

موتورهای قدرتمند آن در هر دوره خدمت قیل از نیاز به کنترل و اورهال ۴۰۰۰ ساعت است. سقف پرواز سوخو ۳۵ معادل ۱۸ کیلومتر و بیشینه سرعت آن ۲،۵ ماخ است و طبق مشخصات اعلام شده برد این جنگنده با مخزن سوخت ۴۵۰۰ و بدون مخزن ۳۶۰۰ کیلومتر محاسبه شده است.

۹۹ حداکثر نیروی گرانشی قابل تحمل برای این پرنده است و ۴۰۰ متر برای برخاستن نیاز دارد، همچنین گفتنی است که سطح مقطع راداری این جنگنده نسل جدید بمب افکن ۲ مترمربع است.

اما با وجود مطرح شدن همه این مشخصات و ویژگی‌های جنگنده‌های یاک ۱۳۰ و سوخو ۳۵ این سؤال مطرح می‌شود که نیاز نیروی هوایی کشور به این پرنده‌های جدید چه میزان است و

اولین مقام رسمی که پس از الحاق جنگنده‌های یاک به نیروی هوایی ارتش در این باره سخن گفت، سردار سیدمهدی فرحی جانشین وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح کشورمان بود که گفت پیشرفت‌های هوایی جمهوری اسلامی ایران نقش مهمی در ورود این هواپیماها به کشور داشت؛ چرا که دانش و فناوری ساخت هواپیماهای آموزش پیشرفته خلبانی در کشور بومی شده است و در واقع در اختیار گذاشتن این هواپیماها رابطه مستقیمی با سطح پیشرفت‌های صنعت هوایی جمهوری اسلامی ایران دارد. جانشین وزیر دفاع همچنین تأکید کرد که این جنگنده با اولویت آموزشی و مأموریت ثانویه رزمی به کارگیری می‌شود و البته تمام تمهیدات مورد نیاز خلبانان کشور در جت آموزش پیشرفته یاسین به کار گرفته شده و هواپیما یاک-۱۳۰ می‌تواند کامل‌کننده حلقه آموزشی خلبانان کشور قلمداد شود

تولید شده تا خلبان و دانشجو بیشترین دید

درونی و بیرونی را در زمان پرواز آموزشی داشته

باشند. علاوه بر آن استفاده از فناوری پرواز با سیم (Fly-By-Wire) در یک فضای مناسبی برای دانشجویان نسل جدید خلبانی فراهم می‌کند.

یکی دیگر از ویژگی‌های این جنگنده دارا بودن نمایشگر سر بال (HUD) و پشتیبانی از سامانه هدف‌گیری روی کلاه خلبانی در مأموریت جنگی است. جنگنده یاک ۱۳۰ قابلیت پرواز در روز و شب را برای آموزش شرایط مختلف عملیاتی به دانشجویان دارد و طبق اطلاعاتی که سازندگان منتشر کرده‌اند این هواپیما ۸۰٪ نیاز آموزشی خلبانان جدید هواپیماهای رزمی نسل جدید

۴/۵+ و ۵ را تأمین می‌کند. جنگنده آموزشی رزمی یاک ۱۳۰ در صورتی که خریدار بخواهد قابلیت این را دارد تا توسط سازندگان هواپیما، به رادار آرایه BARS-۱۳۰ تجهیز شود که توانایی کشف انواع اهداف هوایی و سطحی رادار و توان آن را در حوزه رزمی بالا می‌برد.

یاک ۱۳۰ مانند دیگر جنگنده‌های آموزشی حال حاضر در دنیا از توانایی شبیه‌سازی مأموریت‌های هوا به هوا و هوا به سطح برخوردار است و پایداری الکترونیکی مناسبی را در محیط‌های آغشته به اغتشاشات سیگنالی دارد.

علاوه بر ارتش روسیه کشورهایی از جمله ویتنام، بنگلادش، الجزایر، میانمار، بلاروس و سوریه از یاک ۱۳۰ در نیروی هوایی ارتش خود بهره می‌برند و اخیراً هم نیروی هوایی ارتش کشورمان این هواپیماهای روسی را به خدمت گرفته است.

همان‌طور که در ابتدای این گزارش اشاره شد طبق تصاویر و اطلاعات به دست آمده دو فروند جنگنده آموزشی رزمی یاک ۱۳۰ در پایگاه هوایی شهید بابایی اصفهان حاضر شده و با درج شماره بدنه رسماً به خدمت نیروهای مسلح کشورمان درآمده‌اند تا فتح بابی باشند برای حضور سربازان تازه‌نفس در آسمان ایران و تکمیل‌کننده چرخه آموزشی خلبانان و تأمین‌کننده نیاز به هواپیماهای جت مادون صوت ایمن به عنوان واسطه‌ای مابین هواگردهای ملخی و مافوق صوت باشند.

یاک ۱۳۰ و در آینده نزدیک جنگنده بومی یاسین قطعاً پله صعود خلبانان جوان کشورمان به هدایت جنگنده‌های نسل جدیدی هستند که بنا است بزودی به نیروی هوایی ارتش کشورمان بپیوندند. با گذر از موضوع جنگنده آموزشی رزمی

یاک ۱۳۰ کمی هم به عضو آینده نیروهای مسلح کشورمان جنگنده بمب افکن سوخو Su-۳۵ (سوپرفلنکر) می‌پردازیم.

همان‌طور که قبلاً هم اشاره شد طی سال‌های اخیر، شایعات و گمانه‌زنی‌هایی درباره خرید جنگنده‌های سوخو ۳۰ از روسیه مطرح شد و حتی گاهی این شنیده‌ها و گمانه‌زنی‌ها قوت می‌گرفت و این موضوع ادامه داشت تا شهریورماه سال گذشته که امیر واحدی فرمانده نیروی هوایی ارتش جمهوری اسلامی ایران ضمن تأیید خبر خرید جنگنده از روسیه برای نیروی هوایی ارتش تأکید کرد که خرید جنگنده‌های سوخو ۳۵ در دستور کار نهای قرار دارد و خبری از خرید جنگنده سوخو ۳۰ در برنامه نیروی هوایی ارتش نیست.

این گمانه‌زنی‌ها و شایعات ادامه داشت تا اینکه اواخر سال گذشته عضو کمیسیون امنیت ملی مجلس گفت

این جنگنده‌ها اوایل سال آینده به ایران می‌آید، اما باز هم خبری از سوخوها نشد و امیرآشتیانی وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح

کشورمان خرداد ماه امسال در حاشیه جلسه هیأت دولت در خصوص خرید جنگنده سوخو ۳۵ از روسیه و احتمال ورود آن به کشور در آینده نزدیک، گفت: ما خودمان تولیدکننده هستیم و در بخش صنعت هوایی در حوزه جنگنده‌ها، هواپیماهای تری‌بری، هواپیماهای آموزشی و سایر بخش‌ها کار می‌کنیم اما اگر درباره توان دفاعی مان احساس نیاز کنیم، سعی می‌کنیم از هر کشوری که امکانات فناوری و یا تجهیزات داشته باشد، دریافت کنیم.

امیرآشتیانی تأکید کرد که مباحث مطرح‌شده درباره جنگنده سوخو نیز بیشتر گمانه‌زنی است؛ البته براساس قراردادهایی که جمهوری اسلامی ایران از قبل در حوزه‌های مختلف با کشورهای مختلف داشته است، کار را دنبال می‌کنیم، ممکن است در هر مقطعی

باید به نقش بسزا و تأثیرگذار نیروی انسانی و آموزش خلبانان هم اشاره کرد، بی‌شک تربیت و آموزش خلبانان همواره در دستور کار نیروهای مسلح کشور باشد تا بتوانند با هدایت جنگنده و صحنه نبرد همانگونه که در دفاع مقدس نقش آفرینی کردند در آینده نیز اجازه ورود هیچ پرنده متجاوزی را به آسمان کشورمان ندهند